

:- प्रमाणपत्र :-

श्री सुनिलदत्त आकाराम पाटील यांनी “ रघुवीर सामंत, लिखितव्यक्तिपत्रांचा अभ्यास ” या विषयावर माझ्या मार्गदर्शनाखाली समाधानकारकरीतीने लघु-प्रबंधाखे लेखन केले आहे. प्रस्तुत लेखनातील विश्लेषण, विवेपन स्थतंत्र झटून यातील कोष्ठताही मजळूर अभ्यासकाने इतरत्र कुठेही उपयोगात आणलेला नाही.

प्रस्तुतापांच वर्षय हा "ललित लेखन" या वाडःमय प्रकारातील आहे. हा लघु-प्रबंध शिवाजी विधापीठ, कोल्हापूर यांच्याकडे स्मृती-फल (मराठी) परीक्षेच्या परीक्षासाठी अभ्यासकाने सादर करण्यात माझी अनुमती आहे.

मार्गदर्शक
(डॉ. डी.टी. माने)

संगमेश्वर महाविद्यालय,
तोला पूर.

२१.५.६

- प्रतिक्रापन -

सुनिलदत्त आकाराम पाटील

समृ. स.

मु. पो. सरंडोली ४१६४१०.

ता. मिरज, जि. तांगली.

मी सुनिलदत्त आकाराम पाटील प्रतिक्रापूर्वक असे बाहिर करतो की,-

शिवाजी विधापीठाच्या समृ. फिल [मराठी] पदवी परीक्षेशाठी तादर
क्ळेत्या "रचयीर तामंत लिहित व्यक्तिचिंता अभ्यास" हा लघुबंध मी स्वतः
लिहिला असून तो पुर्णपणे स्वतंत्र आहे.

हा लघुबंध मी इतर कोणत्याही विधावीठात कोणत्याही स्वत्वात
पदवी इत्यादी कारणाताठी तादर क्ळेता नाही.

दिनांक :- ३१.१२.१९९६

२३/नि.भृ.ग.५/८७८
[सुनिलदत्त आ. पाटील]

- श्रण निर्देश -

"रघुवीर सामंत विधापीठाच्यांचा अभ्यास" हा किंवद्य शिवाजी विधापीठाने मान्य केल्यानंतर त्या अनुष्ठानाने या चुन्या काळात होऊन ऐलेल्या लेखकाच्या पुस्तक उपलब्धाते पासून सुस्थान झाली. तन १९३० या दरम्यानचा हा लेखक आणि त्यांनी मराठीत शब्दाच्ये लिहून नवीनय वाढ. मय पुढार स्ट केल्याचे माझ्या वाचनात आले. त्या घृटीने या लेखकाच्या काळातंबंधी त्या काळातील वाढ. मया तंबंधी, मराठी अभ्यासकांनी आणि वाढ. मयीन टूकाकारांनी कांही लिहिले आहे कां? या संदर्भात गोथ घेणाना क्षिकाशी, मराठी सारस्वत, मराठी वाढ. मयाचा इतिहास या ग्रंथांमधून त्यांची ओळक माहिती दिल्याचे आढळून आले. "मराठी सारस्वत" या ग्रंथात आणि प्रा. डि. श. चौकुले यांच्या "रघुवीर सामंत बेरीज आणि क्वाचाकी" या ग्रंथात त्याच्या पुस्तकांची माहिती मिळाली. परंतु या चुन्या लेखकाची चुन्तके उपलब्ध करण्यासाठी पुढे विधापीठ, शिवाजी विधापीठाकडून त्यांचे "हृदय" हे पुस्तक उपलब्ध झाले. तसेच तांगली येणील विलिंग्हन महाविधालयाचे प्राचार्य डॉ. हरिश्चंद्र निमित्त व ग्रंथपाल श्री. रास्ते यांचेकडून "तारांगण" तर मा. दीपक सामंत यांनी "मातलेवाहिक प्राणी पहिले सात" व "मातलेवाहिक प्राणी दुसरे सात" या पुस्तकांच्या फ्लॉक्स प्रती पाठ्यकून दिल्या. रघुवीर सामंताच्या नावावर शब्दाच्यांची पुस्तके असताना आज हि पुस्तके दुर्भिल झाल्याचे दिसते. त्यामुळे पुस्तक उपलब्ध करण्यात बुराच कालावधी गेला. पुस्तके उपलब्ध करून दिल्याबद्दल शिवाजी विधापीठ, विलिंग्हन महाविधालय आणि मा. दीपक सामंत व परिवार यांचे आभार मानणे मी माझे कर्तव्य तम्हतो.

हा लघुपृष्ठ माझे मार्गदर्शक प्राचार्य डॉ. डी. टी. माने यांचे मार्गदर्शनाने आणि सहकार्याने पूर्ण गेला. त्यांचे ही आभार मानतो. शिवाजी विधापीठाचे

मराठी विभाग प्रमुख प्रा. डॉ. विवनाथ शिंदे, प्रा. डि. शं. चौधूरे, मुंबई, प्रा. कैजनाथ महाजन सांगली, प्रा. डॉ. बाबूराव गुरव तातगांव, प्रा. विवात दा. जाधव विटा, प्रा. अंकुश निळम, ढानापूर, कृत्त्वाती शिंदे सहतंपादिका "साप्ताखण्ड-विटा रक्षणप्रेत, जरंडी घोंकेळी क्लेल्या चर्चेहा प्रबंध लेऊन करताना म्हा उपयोग झालै. त्याचे ही आभार मानणे उचित आहे.

महाराष्ट्र राज्याचे ग्रामविकास मंत्री व तांगली जिल्ह्याचे पालकमंत्री मा. नामदार श्री. आण्णासाहेब डांगे व इत्नाम्पूर येथील श्री. तंत झानेश्वर शिंदे तंत्येहे अध्यक्ष मा. तत्तू दोले या माझ्या हितचिंतांनी प्रबंध साकारण्यासाठी हस्ते-परहस्ते मदत केली. माझे निळटवारीचे पोतेवाडी, ता. ढानापूर येथील प्राथमिक मराठी शाळेतील अध्यापक मा. धोँडीराम घाडगे गुरुजी व डेंडुदुळ, ता. ढांगा येथील न्यू इंगिला स्कूलचे मा. तंभाजीराव जाधव या सुहृदयांनी प्रबंधासाठी आर्थिक मदत देऊन उपकृत केले त्याबद्दल त्याचो मी झणी आहे.

या विषाजी प्रा. रावसाहेब पाटील श्री. शशिकांत पाटील, श्री. शंकर बाबर, श्री. आर. जे. पाटील, सुरंडोली श्री. विजयकुमार इंगवले आषटा श्री. विकात पाटील, श्री. रमेश जाधव, श्री. राजवली मुलाणी, प्रा. सुनिल चंदनशिंदे पवारी श्री. राहुल कदम संपादक साप्ताखण्ड-विटा, श्री. हसनभाई आत्तार, श्री. सुनिल बा. पाटील ढानापूर श्री. शं. तु. बोजरेकर इलाकरंजी श्री. महादेव माळी क्लास्यापक सिटी हायस्कूल, तांगली इत्यादी माझ्या हितचिंतांनी पुस्तके उपलब्ध करून प्रोत्ताहन दिले त्याबद्दल त्याचेही मनःपूर्व आभार मानतो.

प्रास्ताविक -

" रघुवीर सामंत लिखित व्यक्तिचिन्हाचा अभ्यास" या विषयाची मांडणी करीत असताना या संदर्भात अभ्यासाला सुस्वात हेली. तथापी रघुवीर सामंत हे जुन्या काळातील प्रतिष्ठित लेखक होते. सन १९३२ ते १९६५ या काळात वाईःम्याच्या सर्व क्षेत्रात त्यांनी विविध आणि विषुल लेखन केल्याचे दिसते. तथापी आजच्या काळात त्यांची पुस्तके मिळ्ये दुरापास्त झाले. त्यांची व्यक्तिचिन्हाची पुस्तके मिळाल्यानंतर त्यांच्या वाचन, मननातून या लेखकाची वाईःम्यीन दृष्टी फार व्यापक होती झाले जाणले. मांडणी करताना पाश्वर्कम्भूमी म्हणून प्राचीन मराठी वाईःम्यातील शब्दचिन्हाच्या चिन्हाचा शोध घ्यावा लागला. रघुवीर सामंतानी जवळी शब्दचिन्हे लिहिली आहेत त्वां प्रकारच्या शब्दचिन्हाचा आढळ सामंत पूर्व कालीन लेखनात व जुन्या वाईःम्यात सापडणे कठीण कारण जुन्या वाईःम्याची प्रेरणा भक्त, भक्ती, भगवंत आणि गुरु यांचे विषयी असल्यामुळे जुन्या वाईःम्यात व्यक्तिगत भाव भावनांच्या आविष्काराला कमी महत्व होते. भक्तीचा आविष्कार हाच एक तत्कालीन वाईःम्याचा गाभा होता.

ही व्यक्तिचिन्हे कोणत्या वाईःम्यीन गुणानी भरलेली आहेत याचा शोध प्रत्यक्ष सामंतांच्या कथा वाचून त्याचे विवेचन करावे लागले आहे. त्यांनी हा शब्दचिन्ह वाईःम्य प्रकार नव्याने स्ट केला असल्यामुळे शब्दचिन्हाची बैठक कोणत्या मूल्यावर आधारलेली आहे या संबंधी इंग्रजी, हिंदी आणि मराठी अभ्यासकांनी कोणती घर्या केली आहे. शब्दचिन्हाच्या आकारासंबंधी काही

टोकळ मानानी कळा निश्चित करण्याचा प्रयत्न केलेला आहे. रघुवीर सामंतांच्या आगे मागे आणि पुढील साहित्यीकांनी शेळडो शब्दाचिने लिहिल्याचे आढळून आले. रघुवीर सामंतापासून माटे, माडगूळकरा-पर्यंतच्या कालखडातील लेखकांच्या साहित्य कृतींतून कोणती आणि कळा प्रकारची शब्दाचिने त्यांनी लिहिलेली आहेत त्याचे थोडक्यात संकलन ही धावे लागले आहे. पुढील लेखकांनी जी विविध स्तरांतील समाज घटकांतील शब्दाचिने लिहिलेली आहेत त्याच प्रकारची रघुवीर सामंतांनी ५०/६० वर्षांपूर्वी ही शब्दाचिने लिहिलेली आहेत. त्यांचा वाइःम्यीन गुणात्मक दृष्टीने उदापौह करण्याचा प्रयत्न केला आहे.

आणि शेवटी समारोपात रघुवीर सामंतांच्या केळीची राजकीय, सामाजिक, सांस्कृतिक परिस्थिती आणि पुढील लेखकांच्या काकातील ही परिस्थिती या दोन्ही परिस्थितीतील समाज जीवनाच्या दृष्टीने काही बीधदीक चर्चा करावी लागली आहे. रघुवीर सामंतांची केवळ शब्दाचिनींची तीन पुस्तके त्या संर्बंधी वाइःम्यीन टिकाकारांनी अस्यात प्रमाणात नोंद घेतलेली असताना रघुवीर सामंतांच्या केवळ शब्दाचिनींचा अऱ्यात या प्रवंधिकेत पूर्ण करण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.